

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2017. december 5.
(OR. en)

15429/17

FISC 345
ECOFIN 1088

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Dátum: 2017. december 5.

Címzett: a delegációk

Tárgy: Az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzéke

- Tanácsi következtetések (elfogadva 2017.12.5-én)
-

A Tanács 2017. december 5-i ülésén következtetéseket fogadott el az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékéről, amelyek a mellékletben találhatók.

A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI

az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékéről (*)

(*) A Tanács megállapodott arról, hogy ezeket a következtetéseket tájékoztató céllal közzé kell tenni a Hivatalos Lapban.

A Tanács:

1. EMLÉKEZTET az adóztatás külügyi stratégiájáról és az adóegyezményekkel való visszaélések elleni intézkedésekről szóló, 2016. május 25-i tanácsi következtetésekre, és mindenekelőtt a következtetések 6–10. pontjára, valamint az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzéke összeállításának kritériumairól és folyamatáról szóló, 2016. november 8-i következtetésekre;
2. HANGSÚLYOZZA az adózási átláthatóságra, a méltányos adóztatásra, valamint az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni standardok végrehajtására vonatkozó kritériumok nemzetközi szintű előmozdításának fontosságát, amely kritériumokat a Tanács a 2016. november 8-i következtetéseiben hagyott jóvá (a továbbiakban: a kritériumok), és amelyeket a feljegyzés V. melléklete határoz meg, illetve VI. és VII. melléklete részletez;
3. SZÁMBA VESZI az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórum keretében, az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos átfogó keretrendszerében, valamint a káros adóztatási gyakorlatokkal foglalkozó fórum keretében végzett munkát;
4. ÜDVÖZLI a magatartási kódexszel foglalkozó csoport (társasági adózás) által az adóügyi kérdésekkel foglalkozó magas szintű munkacsoporttal együttműködésben végzett munkát, amelynek során kiválasztották az érintett országokat és területeket, és a kritériumok alapján elemezték és értékelték az érintett országok és területek adóügyi jogszabályai és adópolitikája tekintetében releváns adatokat;
5. ÜDVÖZLI, hogy ezen országok és területek legtöbbje úgy döntött, hogy részt vesz a folyamatban és a párbeszédben, és aktív lépéseket tettek, illetve vállalták aktív lépések megtételét azoknak a kérdéseknek a megoldása érdekében, amelyeket a magatartási kódexszel foglalkozó csoport az adózási átláthatóság, a méltányos adóztatás és az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni standardok végrehajtása tekintetében megjelölt;

6. MEGJEGYZI ugyanakkor, hogy több olyan érintett ország és terület is van, amelyek semmilyen érdembeli intézkedést nem tettek e hiányosságok orvoslása érdekében, és nem kezdtek a kritériumok alapján érdemi párbeszédet annak érdekében, hogy hasonló kötelezettségvállalásokat tegyenek;
7. MEG VAN RÓLA GYŐZŐDVE, hogy ilyen esetben az érintett országok és területek adójogszabályai, adópolitikája és adminisztratív gyakorlatai miatt a tagállamok adóbevételről esnek vagy eshetnek el, és ezért az érintett országokat és területeket határozottan arra kell ösztönözni, hogy tegyék meg a helyzet orvoslása érdekében szükséges intézkedéseket;
8. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI annak alapvető fontosságát, hogy hatékony védelmi mechanizmus működjön a tagállamok adóalapjainak adócsalás, adókijátszás és adókikerülés révén történő eróziója elleni küzdelem céljából;
9. ennek megfelelően JÓVÁHAGYJA az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek I. mellékletben foglalt európai uniós jegyzékét, és MEGERŐSÍTI, hogy a jegyzékben szereplő országok és területek mindaddig nem törölhetők onnan, amíg nem teljesítik a kritériumokat, például oly módon, hogy eleget tesznek a jegyzékből való törlés érdekében teendő intézkedésekre vonatkozó ajánlásoknak;
10. HELYÉNVALÓNAK ÍTÉLI, hogy a magatartási kódexszel foglalkozó csoport megbeszéléseket kezdjen a jegyzéken szereplő országokkal és területekkel, a jegyzékből való törlés érdekében általuk teendő intézkedésekről való megállapodás és azok nyomon követése céljával, és ÖSZTÖNZI ezen országokat és területeket, hogy mihamarabb tegyék meg a kritériumok teljesítéséhez szükséges intézkedéseket;

11. MEGELÉGEDÉSSSEL VESZI TUDOMÁSUL, hogy bizonyos országok és területek adójogszabályaiban, adópolitikájában és adminisztratív gyakorlataiban vannak ugyan problémás pontok az adózási átláthatóság, a méltányos adóztatás és az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni standardok végrehajtása terén, ezen országok és területek közül több tett érdemi, magas politikai szintű kötelezettségvállalást arra, hogy a lezáratlan kérdéseket a közösen elfogadott határidőn belül megoldják, ezért ezeket az országokat és területeket ebben a fázisban nem kell az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek listájára felvenni. A magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak folytatnia kell a párbeszédet és az érintett országok és területek által tett kötelezettségvállalások tényleges végrehajtásának nyomon követését, és szükség esetén, az esetlegesen vállalt új kötelezettségektől és e kötelezettségvállalások végrehajtásától függően javaslatot kell tennie az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek jegyzékének naprakésszé tételére. A jó adóügyi kormányzás elveinek végrehajtása érdekében vállalt kötelezettségeket illetően az EU-val folytatott együttműködés jelenlegi állását a II. melléklet mutatja be;
12. Együttérzésének AD HANGOT és támogatásáról biztosítja a Karib-térség azon országait és területeit, amelyeket a 2017 szeptemberében pusztító viharok súlyosan érintettek, számos áldozatot szedve és komoly károkat okozva az infrastruktúrában, és AZON A VÉLEMÉNYEN VAN, hogy ezen országok és területek tekintetében az átvilágítási eljárást egyelőre fel kell függeszteni (Anguilla, Antigua és Barbuda, Bahama-szigetek, Brit Virgin-szigetek, Dominika, Saint Kitts és Nevis, Turks- és Caicos-szigetek, Amerikai Virgin-szigetek). Mindezzel együtt azonban a magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak 2018 februárjáig további kapcsolatokat kell kialakítania ezen országokkal és területekkel, hogy a felmerült problémákat 2018 végéig meg lehessen oldani.
13. FELKÉRI különösen a magatartási kódexszel foglalkozó csoportot, hogy folytassa a párbeszédet, és haladéktalanul, 2018 elején kezdje meg az országok, illetve területek által vállalt kötelezettségek nyomon követésének folyamatát, biztosítandó azok tényleges, a jóváhagyott határidőnek megfelelő teljesítését.
14. FELKÉRI a magatartási kódexszel foglalkozó csoportot, hogy állapodjon meg a nyomonkövetési folyamat elvégzésére vonatkozó eljárásokról, és 2018 nyara előtt készítsen jelentést az ez ügyben elért eredményekről;

15. UTASÍTJA a magatartási kódexszel foglalkozó csoportot, hogy ennek megfelelően kezdeményezzen, illetve folytasson megbeszéléseket az érintett országokkal és területekkel, törekedjen arra, hogy azok megtegyék a megfelelő kötelezettségvállalásokat, kövesse nyomon azok végrehajtását, és rendszeresen tegyen jelentést a Tanácsnak, a nem együttműködő országok és területek jegyzékének módosítására vonatkozó szükséges javaslatokkal együtt;
16. ÚGY VÉLI, hogy amint az a III. mellékletben szerepel, a nem együttműködő országokkal és területekkel szemben – ameddig azok a jegyzékben szerepelnek – az EU és a tagállamok hatékony és arányos óvintézkedéseket alkalmazhatnak az adóügyi és a nem adóügyi területeken is;
17. AJÁNLJA, hogy a tagállamok nemzeti jogukkal, valamint az uniós és a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeikkel összhangban a III. mellékletben szereplő, az adóügyi területre vonatkozó bizonyos koordinált óvintézkedéseket hozzanak;
18. FELKÉRI a magatartási kódexszel foglalkozó csoportot, hogy folytassa az adóügyi területre vonatkozó további koordinált intézkedések feltérképezését és FELKÉRI a tagállamokat arra, hogy tájékoztassák a magatartási kódexszel foglalkozó csoportot arról, hogy alkalmaznak-e óvintézkedéseket a nem együttműködő országokkal és területekkel szemben, és ha igen hogyan, ameddig azok a jegyzékben szerepelnek;
19. FELKÉRI az uniós intézményeket és adott esetben a tagállamokat, hogy megfelelő módon vegyék figyelembe az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékét az érintett harmadik országokkal folytatott külpolitikai és gazdasági kapcsolatokban és a fejlesztési együttműködésben, a kritériumoknak való megfelelés kérdésének tekintetében pedig törekedjenek átfogó megközelítés alkalmazására, a tagállamok és az Unió Szerződésekből eredő hatásköreinek sérelme nélkül;
20. ÚGY VÉLI, hogy a nem együttműködő országok és területek jegyzéke és az óvintézkedések adott esetben határozott üzenetet küldenek az érintett országoknak és területeknek, és arra ösztönzik majd őket, hogy a jegyzékből való törlésüket eredményező pozitív változásokat eszközöljenek;
21. MEGERŐSÍTI, hogy az uniós tagállamok által közösen hozott ezen intézkedések összhangban állnak a G20-csoport, az OECD és az egyéb nemzetközi fórumok keretében előmozdított programmal;

22. EMLÉKEZTET a társaságiadó-rendszer hiányára, vagy a nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték alkalmazására vonatkozó megközelítésről kialakított tanácsi megállapodásra, azzal a kritériummal összefüggésben, amely előírja, hogy az országok és területek ne segítsék elő olyan offshore struktúrák vagy megoldások létrejöttét, amelyek célja olyan nyereségnek az adott országba vagy területre vonzása, amely nem tükröz az adott országban, illetve területen zajló tényleges gazdasági tevékenységet, ahogyan ez a VII. mellékletben is szerepel;
23. EMLÉKEZTET arra, hogy a 2016. november 8-i tanácsi következtetésekkel összhangban ezen intézkedések nem sértik a tagállamok hatásköreit, így például a kétoldalú adómegállapodásokra vonatkozó tárgyalások lefolytatására és az ilyen megállapodások megkötésére, a kiegészítő intézkedések alkalmazására, illetve a nem együttműködő országok és területek szélesebb alkalmazási körű jegyzékének nemzeti szintű vezetésére vonatkozó hatáskörét;
24. MEGERŐSÍTI, hogy a jegyzék módosítására vonatkozó döntést a Tanács hozza meg, a magatartási kódexszel foglalkozó csoport által a Tanács rendelkezésére bocsátott releváns tényszerű adatok alapján;
25. MEGJEGYZI, hogy a nem együttműködő országok és területek jegyzékét naptári évente legalább egyszer naprakésszé kell tenni, és a jegyzékben szereplő országok és területek tekintetében a helyzetet folyamatosan nyomon kell követni, csakúgy, mint a 2017. évi eljárás során átvilágított más országok és területek tekintetében; A Tanács által elfogadott kritériumok alapján a nyomon követést a magatartási kódexszel foglalkozó csoport további egyéb országokra és területekre is kiterjesztheti;
26. FELKÉRI a magatartási kódexszel foglalkozó csoportot, hogy folytassa a párbeszédet az érintett országokkal és területekkel az adózási átláthatóságnak, a méltányos adóztatásnak és az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni standardok végrehajtásának az előmozdítása érdekében; és folytassa a munkát az óvintézkedések elemzésére vonatkozóan, amelyeket tovább lehetne finomítani és a nem együttműködő országok és területek tekintetében összehangolt módon lehetne alkalmazni, a tagállamok uniós és nemzetközi jog szerinti kötelezettségeinek sérelme nélkül;

27. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy a magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak – a Tanács Főtitkárságának támogatásával és a magas szintű munkacsoporttal koordinálva – továbbra is folytatnia és felügyelnie kell ezt a folyamatot. A Bizottság segíti a magatartási kódexszel foglalkozó csoport (társasági adózás) munkáját azzal, hogy a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódex értelmében meghatározott szerepeknek megfelelően elvégzi az átvilágítási folyamat előkészítéséhez szükséges munkát, különös tekintettel a harmadik országokkal korábban folytatott és folyamatban lévő párbeszédre;
28. HELYÉNVALÓNAK VÉLI, hogy ezzel összefüggésben az e területre irányuló munka tekintetében iránymutatás kerüljön elfogadásra, a IV. mellékletben foglaltak szerint;
29. MEGERŐSÍTI, hogy a kritériumokat a Tanács szükség szerint rendszeresen aktualizálja, figyelembe véve a nemzetközi fejleményeket és a nemzetközi standardok alakulását, továbbá AZON VÉLEMÉNYÉNEK AD HANGOT, hogy az érintett országok és területek további értékelését és a velük folytatott párbeszédet e standardokra kell alapozni, szem előtt tartva annak fontosságát, hogy az érintett országok és területek folyamatos és gyors előrehaladást érjenek el e téren.
-

Az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós
jegyzéke¹

**I. Az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós
jegyzéke**

1. Amerikai Szamoa

Amerikai Szamoa nem alkalmaz automatikus rendszert a pénzügyi információk továbbítására, nem írta alá és nem erősítette meg – azon országon keresztül sem, amellyel függőségi viszonyban áll – az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, nem alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat és nem vállalta, hogy rendezze ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

2. Bahrein

Bahrein nem alkalmaz az összes tagállamra kiterjedő, az információk továbbítására szolgáló automatikus rendszert, nem írta alá és nem erősítette meg az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, kedvező környezetet teremt az olyan offshore struktúrák vagy megoldások számára, amelyek célja olyan nyereségnek az országba vonzása, amely nem tükröz az országban zajló tényleges gazdasági tevékenységet, nem alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat és nem vállalta, hogy rendezze ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

3. Barbados

Barbados káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz és nem vállalta egyértelműen, hogy azt 2018. december 31-ig a kérésnek megfelelően módosítja vagy megszünteti.

Nyomon kell követni Barbadosnak azt a kötelezettségvállalását, amely szerint a 2.1. kritériummal összhangban módosítani fogja vagy meg fogja szüntetni egyéb káros preferenciális adóügyi rendelkezéseit.

¹ A 2017. december 4-én, 17 óráig (UTC +01:00) beérkezett válaszok alapján.

4. Grenada

Grenada nem írta alá és nem erősítette meg az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, és nem vállalta egyértelműen, hogy rendezze ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

Grenadának az 1.1., 2.1. és 3. kritériumnak való megfelelésre vonatkozó kötelezettségvállalását nyomon kell követni.

5. Guam

Guam nem alkalmaz automatikus rendszert a pénzügyi információk továbbítására, nem írta alá és nem erősítette meg – azon országon keresztül sem, amellyel függőségi viszonyban áll – az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, nem alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat és nem vállalta, hogy rendezze ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

6. Korea(i Köztársaság)

Korea káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz és nem vállalta, hogy azokat 2018. december 31-ig módosítja vagy megszünteti.

7. A Kínai Népköztársaság Makaói Különleges Közigazgatási Területe

A Kínai Népköztársaság Makaói Különleges Közigazgatási Területe nem írta alá és nem erősítette meg – azon országon keresztül sem, amellyel függőségi viszonyban áll – az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, és nem vállalta, hogy rendezze ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

A Kínai Népköztársaság Makaói Különleges Közigazgatási Területének az 1.1. és 2.1. kritériumnak való megfelelésre vonatkozó kötelezettségvállalását nyomon kell követni.

8. Marshall-szigetek

A Marshall-szigetek kedvező környezetet teremt az olyan offshore struktúrák vagy megoldások számára, amelyek célja az olyan nyereségnek az országba vonzása, amely nem tükröz az országban zajló tényleges gazdasági tevékenységet, nem alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat és nem vállalta, hogy rendezi ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

A Marshall-szigeteknek az 1.1. és 1.2. kritériumnak való megfelelésre vonatkozó kötelezettségvállalását nyomon kell követni.

9. Mongólia

Mongólia nem tagja az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórumnak, nem írta alá és nem erősítette meg az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, nem alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat és nem vállalta, hogy rendezi ezeket a problémákat 2019. december 31-ig.

10. Namíbia

Namíbia nem tagja az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórumnak, nem írta alá és nem erősítette meg az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, nem alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat és nem vállalta, hogy rendezi ezeket a problémákat 2019. december 31-ig. Ezen túlmenően Namíbia káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz és nem vállalta, hogy azokat 2018. december 31-ig módosítja vagy megszünteti.

11. Palau

Palau kedvező környezetet teremt az olyan offshore struktúrák vagy megoldások számára, amelyek célja olyan nyereségnek az országba vonzása, amely nem tükröz az országban zajló tényleges gazdasági tevékenységet, és elutasította azt az érdemi párbeszédet, amelynek célja, hogy meg lehessen bizonyosodni arról, hogy az ország megfelel-e a 2.2. kritériumnak.

Palaunak az 1.1., 1.2., 1.3. és 3. kritériumnak való megfelelésre vonatkozó kötelezettségvállalását nyomon kell követni.

12. Panama

Panama káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz és nem vállalta egyértelműen, hogy azt 2018. december 31-ig a kérésnek megfelelően módosítja vagy megszünteti.

Nyomon kell követni Panamának azt a kötelezettségvállalását, amely szerint a 2.1. kritériummal összhangban módosítani fogja vagy meg fogja szüntetni egyéb káros preferenciális adóügyi rendelkezéseit.

13. Saint Lucia

Saint Lucia káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz, nem alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat, és nem vállalta egyértelműen, hogy rendezi ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

14. Szamoa

Szamoa káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz, nem alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat, és nem vállalta, hogy rendezi ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

15. Trinidad és Tobago

Trinidad és Tobago az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórumtól „nem teljesítő” minősítést kapott, nem írta alá és nem erősítette meg az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz és nem vállalta, hogy rendezi ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

Trinidad és Tobagónak az 1.1. és 3. kritériumnak való megfelelésre vonatkozó kötelezettségvállalását nyomon kell követni.

16. Tunézia

Tunézia káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz és nem vállalta, hogy azokat 2018. december 31-ig módosítja vagy megszünteti.

Tunéziának a 3. kritériumnak való megfelelésre vonatkozó kötelezettségvállalását nyomon kell követni.

17. Egyesült Arab Emírségek

Az Egyesült Arab Emírségek nem alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat, és nem vállalta, hogy rendezze ezeket a problémákat 2018. december 31-ig.

Az Egyesült Arab Emírségeknek az 1.1. és 1.3. kritériumnak való megfelelésre vonatkozó kötelezettségvállalását nyomon kell követni.

II. Ajánlások az országok, illetve területek részére azon lépésekről, amelyeket meg kell tenniük a jegyzékből való törlésük érdekében:

Felkérjük a jegyzékben szereplő országokat, illetve területeket, hogy hathatósan kezeljék az e mellékletben felsorolt hiányosságokat.

A jó adóügyi kormányzás elveinek végrehajtása érdekében vállalt kötelezettségeket illetően az EU-val folytatott együttműködés jelenlegi állása²

Az átvilágítási folyamat keretében a magatartási kódexszel foglalkozó csoport felkérte az összes olyan országot, illetve területet, amelyek esetében problémákra derült fény, hogy vállaljon kötelezettséget azok rendezésére. Az országok, illetve területek nagy többsége úgy döntött, hogy bevezeti a vonatkozó módosításokat az adóügyi jogszabályaiba, hogy eleget tegyen az uniós átvilágítási kritériumoknak.

A folyamat eredménye jól demonstrálja, hogy ezek az országok, illetve területek mennyire konstruktív párbeszédet folytatnak az EU-val és mennyire elkötelezettek az uniós és nemzetközi adóügyi standardoknak való megfelelésre, továbbá rávilágít arra, hogy az EU pozitív kapcsolatot alakított ki ezekkel az országokkal, illetve területekkel. Ezek az országok, illetve területek ezért együttműködő minősítést kaptak azzal, hogy kötelezettségvállalásaiknak ténylegesen eleget is kell tenniük.

A magatartási kódexszel foglalkozó csoport nyomon fogja követni, hogy a kötelezettségvállalások megvalósultak-e a gyakorlatban, és ezért támogatni fogja a konstruktív párbeszédet ezekkel az országokkal, illetve területekkel.

A legtöbb ország, illetve terület esetében az elvárás az, hogy a kötelezettségvállalások teljesítése 2018 végéig lezáruljon; a fejlődő országoknak azonban csak 2019 végéig kell teljesíteniük kötelezettségvállalásaikat az átláthatósági kritériumok és az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések tekintetében.

„A jó adóügyi kormányzás elveinek végrehajtása érdekében vállalt kötelezettségeket illetően az EU-val folytatott együttműködés jelenlegi állása” azt rögzíti, hogy az átvilágított országok, illetve területek milyen kötelezettségvállalásokat tettek az Ecofin Tanács 2016. novemberi ülésén elfogadott kritériumok alapján feltárt problémák rendezésére. A kötelezettségvállalások az átláthatóság, a méltányos adóztatás, valamint az adóalap és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések kategóriájába vannak csoportosítva.

² A 2017. december 4-én, 17 óráig (UTC +01:00) beérkezett válaszok alapján.

1. Átláthatóság

1.1. Az automatikus információcsere megvalósításának vállalása, az illetékes hatóságok multilaterális megállapodásának aláírása vagy kétoldalú megállapodások révén

Az alábbi országok, illetve területek vállalják, hogy 2018-ig megvalósítják az automatikus információcserét:

Curaçao, Katar, a Kínai Népköztársaság Hongkongi Különleges Közigazgatási Területe, Új-Kaledónia, Omán és Tajvan

Az alábbi országok, illetve területek vállalják, hogy 2019-ig megvalósítják az automatikus információcserét:

Törökország

1.2. Tagság az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórumban és megfelelő minősítés

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy a globális fórum tagjává válnak és/vagy megfelelő minősítést szereznek 2018-ig:

Curaçao, Új-Kaledónia és Omán

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy a globális fórum tagjává válnak és/vagy megfelelő minősítést szereznek 2019-ig:

Bosznia-Hercegovina, Zöld-foki-szigetek, Fidzsi, Jordánia, Montenegró, Szerbia, Szváziföld, Törökország és Vietnam

1.3. Az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményének aláírása és megerősítése, illetve hasonló célú, valamennyi uniós tagállamra kiterjedő egyezmények biztosítása

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2018-ig aláírják és megerősítik a kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt, illetve gondoskodnak a valamennyi uniós tagállamra kiterjedő hasonló egyezményekről:

Katar, a Kínai Népköztársaság Hongkongi Különleges Közigazgatási Területe, Új-Kaledónia, Omán és Tajvan

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2019-ig aláírják és megerősítik a kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt, illetve gondoskodnak a valamennyi uniós tagállamra kiterjedő hasonló egyezményekről:

Bosznia–Hercegovina, Botswana, Zöld-foki-szigetek, Fidzsi, Jamaica, Jordánia, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Maldív-szigetek, Montenegró, Marokkó, Örményország, Peru, Szerbia, Szváziföld, Thaiföld, Törökország és Vietnam

2. Méltányos adóztatás

2.1 Fennálló káros adóügyi rendelkezések

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2018-ig módosítják, illetve megszüntetik a károsként azonosított rendelkezéseket:

Andorra, Aruba, Belize, Botswana, Zöld-foki-szigetek, Cook-szigetek, Curaçao, Fidzsi, Jordánia, a Kínai Népköztársaság Hongkongi Különleges Közigazgatási Területe, Liechtenstein, Maldív-szigetek, Mauritius, Marokkó, Örményország, Saint Vincent és Grenadine-szigetek, San Marino, Seychelle-szigetek, Svájc, Tajvan, Thaiföld, Törökország, Uruguay és Vietnam

Az alábbi országok, illetve területek kifejezetten nem ismételték meg azt a káros adóztatási gyakorlatokkal foglalkozó fórum keretében tett kötelezettségvállalásukat, hogy 2018-ig módosítják, illetve megszüntetik a károsként azonosított rendelkezéseket:

Malajzia és Labuan-sziget

2.2. Olyan fennálló adóügyi rendelkezések, amelyek kedvező környezetet teremtenek az olyan offshore struktúrák számára, amelyek célja olyan nyereségnek az országba, illetve területre vonzása, amely nem tükröz az országban, illetve a területen zajló tényleges gazdasági tevékenységet

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2018-ig rendezik a „tényleges gazdasági tevékenységgel” összefüggő problémákat:

Bermuda, Guernsey, Kajmán-szigetek, Man-sziget, Jersey és Vanuatu

3. Az adóalap és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések

3.1. Tagság az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos átfogó keretrendszerben, illetve az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardok teljesítése

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2018-ig az átfogó keretrendszer tagjává válnak vagy teljesítik az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat:

Aruba, Cook-szigetek, Feröer szigetek, Grönland, Új-Kaledónia, Saint Vincent és Grenadine-szigetek, Tajvan és Vanuatu

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2019-ig az átfogó keretrendszer tagjává válnak vagy teljesítik az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat:

Albánia, Bosznia-Hercegovina, Zöld-foki-szigetek, Fidzsi, Jordánia, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Maldív-szigetek, Montenegró, Marokkó, Örményország, Szerbia és Szváziföld

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, az átfogó keretrendszer tagjává válnak vagy teljesítik az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat, ha és amikor a kötelezettségvállalás relevánssá válik:

Nauru, Niue

Óvintézkedések

1. Az országoknak, illetve területeknek az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek jegyzékére való felkerülése a várakozások szerint elrettentő erővel bír, amely arra ösztönzi az egyes országokat, illetve területeket, hogy feleljenek meg a IV. mellékletben meghatározott, és az V. és VI. mellékletben pontosított kritériumoknak, valamint más vonatkozó nemzetközi előírásoknak.
2. A tagállamok adóalapjának az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés révén történő eróziója elleni küzdelem céljából fontos gondoskodni védelmi mechanizmusokról, és következésképpen uniós és nemzeti szinten hatékony és arányos óvintézkedéseket kell alkalmazni az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékén szereplő országokkal, illetve területekkel szemben.
3. A nem adóügyi területre vonatkozó uniós szintű óvintézkedések közül néhány az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékéhez kapcsolódik, ezeket e melléklet A. része tartalmazza.
4. Emellett bizonyos adóügyi területre vonatkozó óvintézkedéseket a tagállami jogszabályokkal összhangban a tagállamok is meghozhatnak az EU által hozott, nem adóügyi területre vonatkozó intézkedések kiegészítéseként, hogy a jegyzéken szereplő országokat, illetve területeket hatékonyan eltántorítsák a nem az együttműködésen alapuló gyakorlatoktól.
5. Az adóügyi területre vonatkozó ilyen intézkedések jegyzéke e melléklet B. részében található. Mivel ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük az uniós tagállamok nemzeti adórendszerével, ezen intézkedések végrehajtása a tagállamok hatáskörében marad.
6. Megjegyzendő, hogy az óvintézkedések nem érinthetik a tagállamokat azzal kapcsolatban megillető hatásköröket, hogy további intézkedéseket is alkalmazzanak vagy tagállami szinten fenntartsanak szélesebb alkalmazási körű jegyzékeket a nem együttműködő országokra és területekre vonatkozóan.

A. A NEM ADÓÜGYI TERÜLETRE VONATKOZÓ ÓVINTÉZKEDÉSEK

Az Európai Fenntartható Fejlődési Alap (EFFA), az EFFA-garancia és az EFFA-garanciaalap létrehozásáról szóló, 2017. szeptember 26-i (EU) 2017/1601 európai parlamenti és tanácsi rendelet 22. cikke utalást tartalmaz a nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékére.

Ezen túlmenően ha a jövőben valamely más, nem adóügyi területre vonatkozó uniós jogalkotási aktusba is beillesztésre kerül utalás az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékére, azt e tanácsi következtetések vonatkozásában az óvintézkedések részének kell tekinteni.

Azt, hogy ezen intézkedések milyen általános hatást gyakorolnak az egyes országok és területek kritériumoknak való megfelelésére, a magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak és az adóügyi kérdésekkel foglalkozó magas szintű munkacsoportnak kell figyelemmel kísérnie az adóztatás külügyi stratégiájának végrehajtása keretében.

B. AZ ADÓÜGYI TERÜLETRE VONATKOZÓ ÓVINTÉZKEDÉSEK*

B.1. Ahhoz, hogy összehangolt intézkedések meghozatalára kerüljön sor, a tagállamoknak az adóügy terén legalább az egyiket alkalmazniuk kell a következő adminisztratív intézkedések közül:

- a) Bizonyos ügyletek fokozott figyelemmel kísérése;
- b) Az ellenőrzés esélyének növelése a szóban forgó rendszerekből hasznot húzó adófizetők esetében;
- c) Az ellenőrzés esélyének növelése azon adófizetők esetében, akik, illetve amelyek a szóban forgó országokat, illetve területeket érintő struktúrákat vagy megoldásokat használnak.

- B.2. A tagállamok további intézkedések alkalmazásával kapcsolatos hatáskörének sérelme nélkül, a tagállamok által az adóügy terén alkalmazható, jogalkotási jellegű óvintézkedések a következők:
- a) A költségek leírásának tilalma;
 - b) Az ellenőrzött külföldi társaságokra (CFC) vonatkozó szabályok;
 - c) Forrásadó-intézkedések;
 - d) A részesedési adómentesség korlátozása;
 - e) Átállási szabály;
 - f) A bizonyítási teher megfordítása;
 - g) Különös dokumentálási követelmények;
 - h) Meghatározott adókonstrukciók adótanácsadók általi kötelező közzététele a határokon átnyúló ügyletek tekintetében;
- B.3. A tagállamok mérlegelhetik az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékének olyan eszközként való használatát, amely a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 irányelv végrehajtása során elősegíti a visszaélés elleni vonatkozó rendelkezések alkalmazását. Például ha a tagállamok az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályok nemzeti jogukba történő átültetésekor az említett irányelvnek megfelelően a harmadik országok tekintetében összeállított „feketelistákat” használnak, ezeken a listákon szerepelhetnének legalább az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékén feltüntetett országok és területek.
-

Az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek uniós jegyzékével kapcsolatos további folyamatokra vonatkozó iránymutatások

1. A JEGYZÉK FELÜLVIZSGÁLATA ÉS A JEGYZÉKBŐL VALÓ TÖRLÉSRE VONATKOZÓ ELJÁRÁS

- 1.1. Az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek I. mellékletben meghatározott jegyzékét a Tanács legalább évente egyszer felülvizsgálja és a magatartási kódexszel foglalkozó csoport (társasági adózás) által a Tanácsnak benyújtott jelentés alapján elfogadja, megjelölve a módosítás alkalmazásának kezdő dátumát.
- 1.2. A jegyzék vagy annak érvényességi ideje ugyanolyan eljárási szabályok útján módosítható, mint amelyek mellett az elfogadása történt. E folyamat során az Európai Bizottságnak kell gondoskodnia a szükséges technikai segítségnyújtásról.
- 1.3. A Tanács határozata a magatartási kódexszel foglalkozó csoport által a magas szintű munkacsoporttal egyeztetve készített jelentésen alapul, és azt az Állandó Képviselők Bizottsága készíti elő.
- 1.4. Ha egy ország, illetve terület jegyzékbevitelre kerül, azt erről haladéktalanul tájékoztatni kell a magatartási kódexszel foglalkozó csoport elnöke által aláírt levél útján, amelyben világosan fel kell tüntetni az alábbiakat:
 - a) a jegyzékbevitel indokai, valamint
 - b) azok a lépések, amelyeket az érintett országnak, illetve területnek meg kell tennie ahhoz, hogy törlésre kerüljön a jegyzékből.
- 1.5. Ha egy ország, illetve terület törlésre kerül a jegyzékből, azt erről haladéktalanul tájékoztatni kell a magatartási kódexszel foglalkozó csoport elnöke által aláírt levél útján, megjelölve a módosítás alkalmazásának kezdő dátumát.
- 1.6. Az országok és területek jegyzékbeviteléről vagy jegyzékből való törléséről szóló határozatokban az intézkedés jellegétől függően pontosan meg kell határozni az adóügyi területre vonatkozó óvintézkedések alkalmazásának kezdő dátumát, illetve azt, hogy az intézkedések mely dátumtól kezdődően nem alkalmazandók, mégpedig a tagállamok olyan hatásköreinek sérelme nélkül, mint például az óvintézkedések alkalmazásáról szóló, tagállami szinten elfogadott nemzeti jogszabályok kiigazítása.

2. AZ ORSZÁGOK ÉS TERÜLETEK KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSAI, NYOMON KÖVETÉS, PÁRBESZÉD ÉS A TOVÁBBI LÉPÉSEK

- 2.1. A magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak – a Tanács Főtitkárságának támogatásával és az Európai Bizottság által biztosított technikai segítségnyújtás mellett – a tényleges végrehajtásuk értékelése érdekében szigorúan nyomon kell követnie az országok vagy területek által annak céljából hivatalosan vállalt kötelezettségek teljesítését, hogy végrehajtsák a Tanács által az azonosított problémák kezelése érdekében kért ajánlásokat.
- 2.2. Amennyiben a szóban forgó országok és területek nem teljesítik a kötelezettségvállalásaikat a meghatározott határidőig, a Tanács ismét megvizsgálja annak lehetőségét, hogy felvegye azokat az I. mellékletben meghatározott jegyzékbe.
- 2.3. Ami azokat az országokat és területeket illeti, amelyek azért jelentenek problémát, mert nem teljesítik a kritériumokban meghatározott követelményeket, a magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak továbbra is törekednie kell arra, hogy azok magas szintű politikai kötelezettséget vállaljanak konkrét határidőkkel, valamint arra, hogy hathatósan orvosolja az átvilágítási folyamat során azonosított problémákat.
- 2.4. A kétoldalú megbeszélések céljaul különösen a következőket kell kitűzni:
 - a) az ezen országok és területek adórendszereivel és szakpolitikáival kapcsolatban azonosított problémák lehetséges megoldásainak feltárása és meghatározása, valamint
 - b) annak elérése, hogy az országok és területek vállalják a helyzet orvoslásához szükséges megfelelő kötelezettségvállalások teljesítését.
- 2.5. A kötelezettségvállalások nyomon követése során rendszeresen át kell tekinteni az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórum keretében, az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos átfogó keretrendszerében, valamint a káros adóztatási gyakorlatokkal foglalkozó fórum keretében végzett munkát.
- 2.6. A magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak továbbra is elő kell mozdítania globális szinten a kritériumok teljesítését, biztosítva a koordinációt az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórum keretében, az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos átfogó keretrendszerében, valamint a káros adóztatási gyakorlatokkal foglalkozó fórum keretében végzett munkával.

- 2.7. Adott esetben, ha a magatartási kódexszel foglalkozó csoport a Tanács által jóváhagyott kritériumok alapján úgy határoz, a nyomon követést ki lehet terjeszteni olyan országokra és területekre, amelyeket nem világítottak át a 2017. évi átvilágítási folyamat keretében.
- 2.8. A magatartási kódexszel foglalkozó csoport – a Tanács Főtitkárságának támogatásával és a magas szintű munkacsoporttal egyeztetve – továbbra is végrehajtja és felügyeli ezt a folyamatot. A Bizottság szolgálatai segítik a magatartási kódexszel foglalkozó csoport munkáját azzal, hogy a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódex értelmében meghatározott szerepeknek megfelelően elvégzik az átvilágítási folyamat előkészítéséhez szükséges munkát, különös tekintettel a harmadik országokkal korábban folytatott és folyamatban lévő párbeszédre.
- 2.9. A magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak folytatnia kell az ezen iránymutatások végrehajtására vonatkozó gyakorlati szabályok kidolgozását.
- 2.10. A Tanácsnak az itt megfogalmazott iránymutatásokkal összhangban frissítenie kell a nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékét, mindazon információk alapján, amelyekről a magatartási kódexszel foglalkozó csoport értesül. A magatartási kódexszel foglalkozó csoport a többek között az érintett ország, illetve terület, a Bizottság vagy a tagállam(ok) által a részére továbbított információk alapján végzi majd a munkáját.
- 2.11. Az összegyűjtött információk kiegyensúlyozott elemzését követően a magatartási kódexszel foglalkozó csoport legalább évente egyszer jelentést fog a Tanács elé terjeszteni a nem együttműködő országok és területek jegyzékéről, hogy lehetővé tegye a Tanács számára, hogy adott esetben döntést hozzon arról, hogy bizonyos országokat, illetve területeket felvegyen a nem együttműködő országok és területek jegyzékére, amennyiben azok nem felelnek meg az átvilágítási kritériumoknak, illetve hogy haladéktalanul törölje azokat a jegyzékből, amennyiben megfelelnek a feltételeknek.
- 2.12. A Tanács Főtitkársága továbbra is kapcsolattartó pontként fog szolgálni, hogy elősegítse az e dokumentumban ismertetett folyamatot.

Az adózási átláthatóságra, a méltányos adóztatásra és az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések végrehajtására vonatkozó kritériumok, amelyek előmozdítását vállalják az uniós tagállamok

Az alábbi felsorolás tartalmazza mindazokat a jó adóügyi kormányzással kapcsolatos kritériumokat, amelyek segítségével – az átvilágítási iránymutatásokkal összhangban – átvilágítást kell végezni az egyes országok és területek vonatkozásában, hogy ennek alapján sor kerülhessen az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékének összeállítására. Az egyes országoknak és területeknek az adózási átláthatóság, a méltányos adóztatás és az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos intézkedések végrehajtása terén való megfelelése kumulatív értékelés tárgyát fogja képezni az átvilágítási folyamat során.

1. Adózási átláthatóság

Az egyes országoknak és területeknek az alábbi kritériumokat kell teljesíteniük ahhoz, hogy esetükben teljesítettnek minősüljön az adózási átláthatóság követelménye:

- 1.1. Kiindulási kritérium az OECD automatikus információcsere (AEOI) standardja (vagyis a közös jelentéstételi standard – CRS) vonatkozásában: az adott országnak, illetve területnek már el kellett köteleznie magát a CRS iránt, és meg kellett kezdenie az annak érdemi végrehajtását célzó jogalkotási folyamatot, melynek eredményeképp legkésőbb 2018-ban sor kerülhet az első információcserékre (a 2017-es évre vonatkozóan), továbbá 2017 végére – vagy az illetékes hatóságok multilaterális megállapodásának aláírása vagy kétoldalú megállapodások révén – rendelkeznie kell az információcserét az összes tagállammal lehetővé tévő keretekkel;

Jövőbeli kritérium a CRS-t illetően (2018-tól teljesítendő): az automatikus információcsere közös jelentéstételi standardjának (AEOI CRS) teljesítését illetően az adott országnak, illetve területnek legalább „nagyreszt megfelelt” minősítéssel kell rendelkeznie a globális OECD-fórumtól, és

- 1.2. a megkeresés alapján való információcsere (EOIR) OECD-standardjának teljesítését illetően az adott országnak, illetve területnek legalább „nagyreszt megfelelt” minősítéssel kell rendelkeznie a globális OECD-fórumtól, kellő figyelemmel a gyorsított eljárásra, és

1.3. (szuverén államok esetében) már teljesítenie kellett az alábbi feltételek valamelyikét:

- i. megerősítette, megállapodott arról, hogy megerősíti, elkezdte megerősíteni, vagy kötelezettséget vállalt arra, hogy észszerű időkereten belül hatályba lépteti az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, vagy
- ii. 2018. december 31-re rendelkezik olyan, egymással összefüggő hatályos információcsere-megállapodásokból álló rendszerrel, amely kellően széles körű ahhoz, hogy valamennyi tagállamra kiterjedjen, és ténylegesen lehetővé teszi mind az automatikus, mind a megkeresésen alapuló információcserét;

(nem szuverén államok esetében) már teljesítenie kellett az alábbi feltételek valamelyikét:

- i. részes fél az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményében, és azt már hatályos aktusként alkalmazza, vagy várhatóan észszerű időkereten belül hatályba lépteti, vagy
- ii. rendelkezik olyan, egymással összefüggő hatályos információcsere-megállapodásokból álló rendszerrel, amely kellően széles körű ahhoz, hogy valamennyi tagállamra kiterjedjen, és lehetővé teszi mind az automatikus, mind a megkeresésen alapuló információcserét, illetve megtette a szükséges lépéseket ilyen információcsere-megállapodások észszerű időkereten belül történő hatályba léptetésére.

1.4. Jövőbeli kritérium: a tényleges tulajdonosi státusra vonatkozó jövőbeli globális információcserére irányuló kezdeményezésre tekintettel, egy későbbi szakaszban negyedik átláthatósági kritériumként a tényleges tulajdonos szempontja is be fog épülni az átvilágítás folyamatába.

2019. június 30-ig alkalmazni kell a következő kivételeket:

- Egy adott ország vagy terület tekintetében teljesítettnek tekinthető az adózási átláthatóság követelménye, amennyiben az 1.1., az 1.2. vagy az 1.3. kritérium közül legalább kettőt teljesít.

Ez a kivétel nem alkalmazandó azokra az országokra és területekre, amelyek az 1.2. kritérium tekintetében „nem felelt meg” minősítéssel rendelkeznek, vagy amelyek az említett kritériumot illetően 2018. június 30-ig nem szereztek legalább „nagy részt megfelelt” minősítést.

Azon országok és területek esetében, amelyek szerepelnek majd a nem együttműködő országok és területek azon jegyzékében, melynek összeállításán az OECD és a G20-ak tagjai jelenleg dolgoznak, megfontolás tárgyát fogja képezni az uniós jegyzékbe való felvétel, függetlenül attól, hogy az átvilágítandó országok és területek jegyzékébe bekerültek-e.

2. Méltányos adóztatás

Az egyes országoknak és területeknek az alábbi kritériumokat kell teljesíteniük ahhoz, hogy esetükben teljesítettnek minősüljön a méltányos adóztatás követelménye:

- 2.1. az adott országban, illetve területen nem lehetnek érvényben olyan preferenciális adóügyi intézkedések, amelyek a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 1997. december 1-jén elfogadott, a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódexről szóló állásfoglalásban³ foglalt kritériumok alapján károsnak tekinthetők, és
- 2.2. az adott ország, illetve terület nem segítheti elő olyan offshore struktúrák vagy megoldások létrejöttét, amelyek célja olyan nyereségnek az adott országba vagy területre vonzása, amely nem tükröz az adott országban, illetve területen zajló tényleges gazdasági tevékenységet.

3. Az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések végrehajtása

- 3.1. Kiindulási kritériumként az egyes országoknak, illetve területeknek a következőket kell teljesíteniük az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések végrehajtása terén való megfeleléshez:
 - az adott országnak, illetve területnek 2017 végére el kell köteleznie magát az OECD közösen elfogadott, adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardjai és azok következetes végrehajtása mellett.
- 3.2. Jövőbeli kritériumként (a közösen elfogadott minimumstandardoknak az átfogó keretrendszerben végzett felülvizsgálatai lezárultát követően) az egyes országoknak, illetve területeknek a következőket kell teljesíteniük az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések végrehajtása terén való megfeleléshez:
 - az adott országnak, illetve területnek pozitív értékelést⁴ kell kapnia az OECD közösen elfogadott, adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardjainak tényleges teljesítéséről.

³ HL C 2., 1998.1.6., 2. o.

⁴ Az alkalmazandó módszerek jóváhagyását követően a Tanács annak megfelelően módosítja a kritérium megfogalmazását.

1.3. kritérium (az észszerű időkeret hossza)

1. A tanácsi következtetések mellékletében szereplő, az országok és területek átvilágításának folyamatára vonatkozó iránymutatások 13. pontjának megfelelően a magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak objektív kritériumok alapján meg kell határoznia az 1.3. kritérium kapcsán említett észszerű időkeret hosszát.
2. Az 1.3. kritérium alkalmazásában a kritérium szövegében említett észszerű időkeret hosszát az alábbiak szerint kell érteni:
3. Az 1.3. kritérium szuverén államokra vonatkozó i. alpontja esetében az „észszerű időkereten belül” az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményének hatálybaléptetésére utal egy adott ország, illetve terület vonatkozásában, és nem a kötelezettségvállalásra.
4. Az 1.3. kritérium nem szuverén államokra, illetve területekre vonatkozó i. és ii. alpontja esetében az „észszerű időkereten belül” az i. alpontban az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményének az adott ország, illetve terület vonatkozásában történő hatálybaléptetésére utal, a ii. alpontban pedig az olyan, egymással összefüggő információcsere-megállapodásokból álló rendszernek az adott ország, illetve terület vonatkozásában történő hatálybaléptetésére, amely kellően széles körű ahhoz, hogy valamennyi tagállamra kiterjedjen.
5. Az észszerű időkeret hossza e három pont esetében meg fog egyezni az 1.3. kritérium szuverén államokra vonatkozó ii. alpontjában alkalmazott határidővel: 2018. december 31. (azaz ugyanaz a határidő, amely a szuverén harmadik államok esetében az olyan, egymással összefüggő információcsere-megállapodásokból álló rendszer hatálybaléptetésére vonatkozik, amely kellően széles körű ahhoz, hogy valamennyi tagállamra kiterjedjen).

6. A 2018. december 31-i határidőt nem sértve, az észszerű időkeret nem terjedhet túl az alábbiakhoz szükséges időn:
- a) a nemzeti jog szerinti eljárás egyes lépéseinek lezárása,
 - b) a nemzeti jog bármely szükséges módosításának elfogadása és hatálybaléptetése; továbbá
 - c) bármely egyéb, formális kötelezettségvállalásból eredő objektív határidő (például egy olyan ország, illetve terület vonatkozásában, amely arra vonatkozó szándékát fejezi ki, hogy magára nézve kötelező hatályúnak ismerje el az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményét, a szóban forgó egyezmény az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejárta utáni hónap első napján lép hatályba, amikor a megerősítő, az elfogadási vagy a jóváhagyási okiratot letétbe helyezték).
7. Az észszerű időkeret csak az adott nem szuverén állam, illetve terület vonatkozásában illetékes, magatartási kódexszel foglalkozó csoport konszenzusos döntése alapján hosszabbítható meg, kizárólag indokolt esetben.
-

A 2.2. kritérium alkalmazási köre

1. A 2.2. kritérium alkalmazásában azt a körülményt, ha egy adott országban, illetve területen nem létezik társaságiadó-rendszer, vagy nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték kerül alkalmazásra, úgy kell tekinteni, hogy az 1997. december 1-jén elfogadott, a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódex⁵ A. pontjának hatálya alá tartozik.
2. Ebben a vonatkozásban, abban az esetben, amikor a 2.1. kritérium kizárólag azért nem alkalmazandó, mert az érintett ország, illetve terület a magatartási kódex⁶ B. pontja szerinti szűrőkritériumot „a társaságiadó-rendszer hiánya, vagy a nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték alkalmazása”⁷ miatt nem teljesíti, akkor a magatartási kódex B. pontjában megjelölt öt tényezőt kell alkalmazni analógia útján annak értékelésére, hogy teljesül-e a 2.2. kritérium⁸.
3. A 2.2. kritérium összefüggésében a társaságiadó-rendszer hiánya, vagy a nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték alkalmazása önmagában még nem indokolja annak a következtetésnek a levonását, hogy egy adott ország, illetve terület nem felel meg a 2.2. kritérium feltételeinek.

⁵ A tagállamok és a Közösség saját hatásköreinek sérelme nélkül, ez a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódex azokra az intézkedésekre terjed ki, amelyek jelentős hatást gyakorolnak vagy gyakorolhatnak a Közösségben végzett gazdasági tevékenységek elhelyezkedésére. (HL C 2., 1998.1.6., 3. o.)

⁶ Az A. pontban meghatározott alkalmazási körön belül azok az adóintézkedések, amelyek az érintett tagállamban alkalmazott általános adókulcshoz képest lényegesen alacsonyabb tényleges adókulcsról rendelkeznek – ideértve a nulla kulcsos adóztatást is –, potenciálisan károsnak tekintendők, és ezért ennek a magatartási kódexnek a hatálya alá tartoznak. Ilyen mértékű adóztatás megvalósulhat a nominális adómérték, az adóalap vagy bármely más releváns tényező révén. (HL C 2., 1998.1.6., 3. o.)

⁷ Ez megvalósulhat a nominális adómérték, az adóalap vagy bármely más releváns tényező révén.

⁸ A 2.2. kritérium szerint: „Az adott ország, illetve terület nem segítheti elő olyan offshore struktúrák vagy megoldások létrejöttét, amelyek célja olyan nyereségnek az adott országba vagy területre vonzása, amely nem tükröz az adott országban, illetve területen zajló tényleges gazdasági tevékenységet.”

4. Egy adott országot, illetve területet abban az esetben kell a 2.2. kritériumot nem teljesítő országnak, illetve területnek tekinteni, ha elutasítja az érdemi párbeszédet vagy nem bocsátja rendelkezésre azokat az információkat vagy magyarázatokat, amelyeknek az átadását a magatartási kódexszel foglalkozó csoport észszerűen kérheti, vagy más módon nem működik együtt a magatartási kódexszel foglalkozó csoporttal, amikor az átvilágítási folyamat során a csoport ellenőrizni próbálja azt, hogy a szóban forgó ország, illetve terület megfelel-e a 2.2. kritériumnak.

A. Általános keret

1. Az ECOFIN Tanács 2016. november 8-án elfogadott következtetéseiben meghatározott kritériumok

az adott ország, illetve terület nem segítheti elő olyan offshore struktúrák vagy megoldások létrejöttét, amelyek célja olyan nyereségnek az adott országba vagy területre vonzása, amely nem tükröz az adott országban, illetve területen zajló tényleges gazdasági tevékenységet.

2. A 2.2. kritérium alkalmazási köre (ECOFIN Tanács, 2017. február)

1. *A 2.2. kritérium alkalmazásában azt a körülményt, ha egy adott országban, illetve területen nem létezik társaságiadó-rendszer, vagy nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték kerül alkalmazásra, úgy kell tekinteni, hogy az 1997. december 1-jén elfogadott, a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódex⁹ A. pontjának hatálya alá tartozik.*

2. *Ebben a vonatkozásban, abban az esetben, amikor a 2.1. kritérium kizárólag azért nem alkalmazandó, mert az érintett ország, illetve terület a magatartási kódex¹⁰ B. pontja szerinti szűrőkritériumot „a társaságiadó-rendszer hiánya, vagy a nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték alkalmazása”¹¹ miatt nem teljesíti, akkor a magatartási kódex B. pontjában megjelölt öt tényezőt kell alkalmazni analógia útján annak értékelésére, hogy teljesül-e a 2.2. kritérium¹².*

⁹ *A tagállamok és a Közösség saját hatásköreinek sérelme nélkül, ez a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódex azokra az intézkedésekre terjed ki, amelyek jelentős hatást gyakorolnak vagy gyakorolhatnak a Közösségben végzett gazdasági tevékenységek elhelyezkedésére. (HL C 2., 1998.1.6., 3. o.)*

¹⁰ *Az A. pontban meghatározott alkalmazási körön belül azok az adóintézkedések, amelyek az érintett tagállamban alkalmazott általános adókulcshoz képest lényegesen alacsonyabb tényleges adókulcsról rendelkeznek – ideértve a nulla kulcsos adóztatást is –, potenciálisan károsnak tekintendők, és ezért ennek a magatartási kódexnek a hatálya alá tartoznak. Ilyen mértékű adóztatás megvalósulhat a nominális adómérték, az adóalap vagy bármely más releváns tényező révén. (HL C 2., 1998.1.6., 3. o.)*

¹¹ *Ez megvalósulhat a nominális adómérték, az adóalap vagy bármely más releváns tényező révén.*

¹² *A 2.2. kritérium szerint: „Az adott ország, illetve terület nem segítheti elő olyan offshore struktúrák vagy megoldások létrejöttét, amelyek célja olyan nyereségnek az adott országba vagy területre vonzása, amely nem tükröz az adott országban, illetve területen zajló tényleges gazdasági tevékenységet.”*

3. *A 2.2. kritérium összefüggésében a társaságiadó-rendszer hiánya, vagy a nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték alkalmazása önmagában még nem indokolja annak a következtetésnek a levonását, hogy egy adott ország, illetve terület nem felel meg a 2.2. kritérium feltételeinek.*

4. *Egy adott országot, illetve területet abban az esetben kell a 2.2. kritériumot nem teljesítő országnak, illetve területnek tekinteni, ha elutasítja az érdemi párbeszédet vagy nem bocsátja rendelkezésre azokat az információkat vagy magyarázatokat, amelyeknek az átadását a magatartási kódexszel foglalkozó csoport észszerűen kérheti, vagy más módon nem működik együtt a magatartási kódexszel foglalkozó csoporttal, amikor az átvilágítási folyamat során a csoport ellenőrizni próbálja azt, hogy a szóban forgó ország, illetve terület megfelel-e a 2.2. kritériumnak.*

3. Általános észrevételek

- A 2.2. kritérium ECOFIN Tanács által meghatározott alkalmazási köre alapján a társaságiadó-rendszer hiánya, vagy a nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték alkalmazása olyan „intézkedés”, amely jelentősen befolyásolja a gazdasági tevékenységek végzésének helyét (a magatartási kódex A. pontja).
- Ennyiben a 2.2. kritérium segítségével azt lehet megállapítani, hogy ez az „intézkedés” elősegíti-e olyan offshore struktúrák vagy megoldások létrejöttét, amelyek célja olyan nyereségnek az adott országba vagy területre vonzása, amely nem tükröz az adott országban, illetve területen folytatott tényleges gazdasági tevékenységet.
- A 2.2. kritériumot csak akkor kell alkalmazni, amikor a kódex alapján végzett standard értékelés (vagyis a 2.1. kritérium) nem alkalmazható, mivel a harmadik országban vagy területen nincs társaságiadó-rendszer, vagy az ország vagy terület nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómértéket alkalmaz.
- A 2.2. kritérium értelmében a magatartási kódex B. pontjában meghatározott és analógia útján alkalmazandó öt kritérium alapján fel lehet mérni az adott országban vagy területen alkalmazott jogi keretet, valamint egyes gazdasági jelenségeket.
- Azt a tényt, hogy egy harmadik ország vagy terület által biztosított előnyök jelentősen befolyásolják a gazdasági tevékenységek végzésének helyét, a nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték alkalmazásával, valamint a társaságiadó-rendszer hiányával összefüggésben kell értelmezni, amennyiben ezek közül valamelyik nem teszi lehetővé a magatartási kódex nyomán végzett standard teszt elvégzését. Az utóbbi tényeket magukban véve előnyként kell értelmezni, és értékelni kell e kódex szerinti teszt során.

- A magatartási kódexszel foglalkozó csoport által az elmúlt évek során kidolgozott, az adóügyi intézkedéseknek az 1998-as magatartási kódex alapján történő értékelésére vonatkozó iránymutatásokat az ilyen teszt elvégzése során következetesen és analógia útján kell alkalmazni¹³.
- Egy országról vagy területről csak akkor lehet megállapítani, hogy nem felelt meg ennek az értékelésnek, ha „az olyan offshore struktúrák vagy megoldások létrejötte, amelyek célja olyan nyereségnek az adott országba vagy területre vonzása, amely nem tükröz az adott országban, illetve területen zajló tényleges gazdasági tevékenységet” olyan – egyebek mellett az adózás területén kívül alkalmazott – szabályok vagy gyakorlat miatt valósul meg, amelyekkel kapcsolatban észszerűen feltételezhető, hogy az adott országot fel lehet kérni arra, hogy módosítsa őket, vagy ha e struktúrák vagy megoldások létrejötte az ezen tesztnek való megfeleléshez szükséges szabályok és követelmények hiányára vezethető vissza, és észszerűen feltételezhető, hogy az adott országot vagy területet fel lehet kérni azok bevezetésére.
- A harmadik országot vagy területet nem lehet társasági adótörvény vagy pozitív társasági adó bevezetésére kérni annak érdekében, hogy megfeleljen a teszt feltételeinek, mivel a társaságiadó-rendszer hiánya, vagy a nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték alkalmazása önmagában nem tekinthető az ország vagy terület nemteljesítőként való értékelése kritériumának.
- A 2.2. kritérium mindazonáltal azt implikálja, hogy azon országok és területek, amelyek nem működnek együtt az Unióval a jogi keretük értékelésében, automatikusan nemteljesítőnek minősülnek.

B. Szűrőteszt

1. A magatartási kódex jelenlegi szövegében a szűrőkritériumról a következő áll:

„Az A. pontban meghatározott alkalmazási körön belül azok az adóintézkedések, amelyek az érintett tagállamban alkalmazott általános adókulcshoz képest lényegesen alacsonyabb tényleges adókulcsról rendelkeznek – ideértve a nulla kulcsos adóztatást is –, potenciálisan károsnak tekintendők, és ezért ennek a magatartási kódexnek a hatálya alá tartoznak.”

2. Iránymutatás az analógia útján történő alkalmazáshoz

- A szűrőteszt működése meglehetősen világos a 2.2. kritérium alkalmazási körének az Ecofin Tanács által ez év februárjában elfogadott meghatározása nyomán.

¹³ Lásd. az 1998. december 11-i, „A magatartási kódex (társasági adózás) – a kritériumok értelmezése” című dokumentumot és annak frissített változatait.

- Ez a teszt pozitívnak minősül, ha „a 2.1. kritérium kizárólag azért nem alkalmazandó, mert az érintett ország, illetve terület a magatartási kódex B. pontja szerinti szűrőkritériumot »a társaságiadó-rendszer hiánya, vagy a nulla vagy közel nulla százalékos nominális társasági adómérték alkalmazása miatt« nem teljesíti”.

C. Az 1. és a 2. kritérium

1. A kódex 1. kritériuma jelenleg a következő:

„Az előnyöket kizárólag adóügyi illetőséggel nem rendelkező személyek számára vagy adóügyi illetőséggel nem rendelkező személyekkel folytatott ügyletekre tekintettel biztosítják-e”

2. A kódex 2. kritériuma jelenleg a következő:

„az előnyök kiváltsággént el vannak-e zárva a hazai piactól, így nem érintve a nemzeti adóalapot”

3. Iránymutatás az analógia útján történő alkalmazáshoz

- A 2.2. kritérium alkalmazásakor az „előnyöket” a nulla vagy közel nulla százalékos adómérték megléte vagy a társaságiadó-rendszer hiánya jelenti.
- A kódex ezen kritériumának mind az 1., mind a 2. összetevője két fő elemet tartalmaz: a) jogi úton biztosított kiváltságos helyzet és b) de facto kiváltságos helyzet
- Jogi úton biztosított kiváltságos helyzet akkor valósul meg, amikor az adott országban vagy területen a vállalkozások bejegyzésére és működtetésére vonatkozó törvények és szabályok az említett előnyöket csupán az adóügyi illetőséggel nem rendelkező személyek számára biztosítja.
- Amennyiben egy országban vagy területen hiányzik a gyakorlatban is alkalmazott társaságiadó-rendszer, értékelni kell, hogy a jogi keretrendszer egyes vonatkozásai – ideértve a nem a társaságiadó-rendszert érintő vonatkozásokat is – a gyakorlatban kiváltságos helyzetet eredményeznek.
- Ennek egy példája az lehet, amikor a teszt tárgyát képező országban vagy területen a vállalatoknak nem adózási követelményeknek kell megfelelniük annak érdekében, hogy adóügyi illetőséghez jussanak, vagy hogy lehetőséget kapjanak a helyi piacra jutásra.

- Ebből kifolyólag értékelni kell, hogy különböző elbánásban részesülnek-e a hazai vállalatok, illetve az adóügyi illetékességgel nem rendelkező személyek tulajdonában lévő, vagy a helyi piachoz kapcsolódó tevékenységet nem folytató vállalatok.
- Amennyiben például egy ország vagy terület csak akkor biztosít előnyöket egy vállalat számára, ha az nem végez a helyi gazdasághoz kapcsolódó tevékenységeket (2. kritérium), vagy csak annyiban, amennyiben az ilyen tevékenységek kifejezetten erre a célra kiadott üzleti engedélytől függenek (1. és 2. kritérium), vagy csak amennyiben e tevékenységeket adóügyi illetőséggel nem rendelkező személyek végzik (1. kritérium), akkor ezek a tényezők értékelhetők úgy, hogy azok egy kiváltságos helyzetet eredményező, meglévő rendszer esetleges részei. Analógia útján ez releváns lehet más (a társasági adótól különböző) adónemek esetében is.
- A de facto kiváltságos helyzet biztosítása azt jelenti, hogy egy ország nem csak kifejezetten adóügyi illetőséggel nem rendelkező személyek számára biztosít előnyöket, ám ezeket az előnyöket a gyakorlatban kizárólag vagy szinte kizárólag adóügyi illetékességgel nem rendelkező személyek élvezik.
- A de facto kiváltságos helyzet megítéléséhez azt kell megvizsgálni, hogy az előnyöket élvező adózók közül valójában mennyien nem rendelkeznek adóügyi illetőséggel. Ha például az előnyöket élvező összes vagy szinte az összes adóalanyról – ideértve az olyan helyi vállalatokat is, amelyek részvényei külföldi kézben vannak – elmondható, hogy nem rendelkezik adóügyi illetőséggel, akkor úgy kell venni, hogy az 1. b) alkritérium és a 2. b) alkritérium teljesült (vagyis az adott országot vagy területet nemteljesítőnek minősítik a magatartási kódex szerinti teszt ezen eleme alapján).

D. A 3. kritérium

1. A kódex 3. kritériuma jelenleg a következő:

„az előnyöket az adóelőnyt alkalmazó harmadik országban végzett valós gazdasági tevékenység és számottevő gazdasági jelenlét hiányában is biztosítják-e”

2. Iránymutatás az analógia útján történő alkalmazáshoz

Annak értékeléséhez, hogy az előnyöket valós gazdasági tevékenység és számottevő gazdasági jelenlét hiányában is biztosítják-e, a következőket kell megvizsgálni:

- az adott ország vagy terület megköveteli-e, hogy (pl. bejegyzése és/vagy működése feltételeként) egy vállalat vagy egyéb vállalkozás valós gazdasági tevékenységet végezzen és számottevő gazdasági jelenléttel bírjon:
 - a „valós gazdasági tevékenység” azon tevékenység természetére vonatkozik, amely előnyben részesül a kérdéses nem adóztatáson keresztül;
 - a „számottevő gazdasági jelenlét” azon tevékenység tényleges megnyilvánulására vonatkozik, amely előnyben részesül a kérdéses nem adóztatáson keresztül.
 - Példaként – és azt feltételezve, hogy a magatartási kódexszel foglalkozó munkacsoport által korábban számításba vett tényezők ezen elemzés szempontjából is relevánsak –, a jelen elemzés során az adott iparág/ágazat jellemzőinek figyelembe vétele mellett a következő tényezőket kell megvizsgálni: megfelelő számú munkavállaló, megfelelő mértékű éves költségek megléte; fizikailag is létező iroda és helyiség megléte, beruházások vagy releváns tevékenységek végzése;
- annak megállapítása, hogy megfelelő jogi és de facto kapcsolat van-e az érintett országban vagy területen végzett valós gazdasági tevékenység, és a nem adóztatott nyereség között;

- annak megállapítása, hogy a kormányzati hatóságok – köztük az adott ország vagy terület adóhatóságai – képesek-e a valós gazdasági tevékenységre és a számottevő gazdasági jelenlétre irányuló vizsgálatot végezni (és hogy ilyeneket valóban végeznek-e), valamint hogy megosztják-e a releváns információkat más adóhatóságokkal;
- vannak-e a számottevő gazdasági jelenlét követelményeinek való meg nem felelés esetén alkalmazható szankciók.

E. A 4. kritérium

1. A kódex 4. kritériuma jelenleg a következő:

„nemzetközi vállalatcsoporton belül folytatott tevékenységek tekintetében a nyereségmeghatározásra vonatkozó szabályok eltérnek-e a nemzetközileg, különösen az OECD keretében elfogadott elvektől”

2. Iránymutatás az analógia útján történő alkalmazáshoz

- Annak értékelése során, hogy a nyereségmeghatározásra vonatkozó szabályok egybevágnak-e a nemzetközileg elfogadott elvekkel (az OECD transzferarra vonatkozó irányelveivel, vagy egyéb hasonló számviteli normákkal), elsősorban azt kell megállapítani, hogy ez az elemzés releváns-e – és ha igen, milyen mértékben – a társaságiadó-rendszert nem alkalmazó országok vagy területek tekintetében.
- E célból jelentőséggel bír annak a figyelembe vétele, hogy az, hogy egy ország vagy terület nem alkalmaz társaságiadó-rendszert, nem befolyásolhatja negatívan a helyes nyereségmeghatározást, azaz nem eredményezheti a nemzetközileg elfogadott elvektől való eltérést. Az országoknak és területeknek megfelelő lépéseket kell tenniük annak érdekében, hogy az adót kivető országok gyakorolhassák adóztatási jogaikat országonkénti jelentéstétel, az átláthatóság biztosítása és az információmegosztás egyéb módjai segítségével.
- Amennyiben az releváns, meg kell győződni róla, hogy az adott országban vagy területen alkalmazzák-e az OECD keretében elfogadott elveket vagy ahhoz hasonló számviteli normákat a nyereségmeghatározás során.

- E tekintetben kulcsfontosságú annak megállapítása, hogy az adott országban vagy területen milyen módon hajtják végre és konszolidálják ezeket a szabályokat. A társaságiadó-rendszerrel nem rendelkező adott országok vagy területek esetében figyelembe vehetők az alternatív transzferárazási szabályok; ezekről meg kell állapítani, hogy összemérhetők és kompatibilisek-e a nemzetközileg elfogadott elvekkel (például a nemzetközi számviteli elveknek megfelelő méltányos piaci értéken alapuló megközelítéssel).
- E kritérium alkalmazásának célja, hogy kiküszöbölje azt, hogy nemzetközi vállalatok az OECD transzferár-irányelveiben meghatározottaktól eltérő transzferár-szabályokat alkalmazzanak annak érdekében, hogy nyereségüket nulla százalékos adómértéket alkalmazó országokba vagy területekre helyezték át.
- A 2.9–2.12. számú kérdésekre adott válaszok megfelelő információval szolgálnak a nyereségmeghatározás módjával kapcsolatban és rávilágítanak a nemzetközileg elfogadott normáktól való eltérésekre.

F. Az 5. kritérium

1. A kódex 5. kritériuma jelenleg a következő:

„az adóintézkedések nem átláthatónak tekinthetők-e, ideértve azt az esetet is, amikor a jogszabályi rendelkezéseket a közigazgatás nem átlátható módon enyhítette”

2. Iránymutatás az analógia útján történő alkalmazáshoz

- Az 5. kritérium annak megállapítására szolgál, hogy egy jogrendszer egyes elemei – ideértve a területén bejegyezni kívánt vállalkozásokra vonatkozó szabályokat is – megfelelő átláthatóságot mutatnak-e.
- Pontosabban azt kell meghatározni, hogy a jogrendszer egyes elemei által lehetővé tett tevékenységeket – ideértve az adóügyi illetőség odaítélését és a vállalatok létrehozását – mérlegelés alapján engedélyeznek-e, vagy azokat törvény szabályozza, valamint azt is, hogy a jogszabályi rendelkezések – így a nem adóügyi rendelkezések – között vannak-e olyanok, amelyek az adott országban vagy területen a vállalkozások bejegyzéséhez kapcsolódó kérdésekben diszkrecionálisnak ítéltetők.

- Ez megakadályozza, hogy egy ország vagy terület szabályozási kerete ne rendelkezzen megfelelő mértékű átláthatósággal, tekintve, hogy a kódex szerinti ezen teszt értelmében vett előnyök egy vállalatnak az adott országban vagy területen történő bejegyzése nyomán valósulnak meg.
 - A 2.13–2.16. számú kérdésekre adott válaszok megfelelő információval szolgálnak abban a tekintetben, hogy milyen módon történik az átláthatóság biztosítása egy adott országban vagy területen, illetve hogy a vállalatoknak milyen lépéseket kell tenniük annak érdekében, hogy részesülhessenek ezekből az előnyökből.
-